

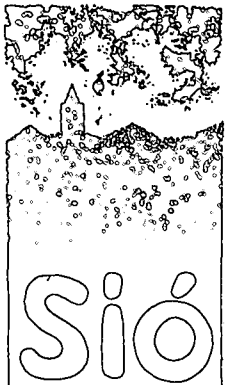
Amor
Justicia
Treu

mai més
ni gana,
mai més
ni fred,
ni bombes,
mai més
sang, en un
nom del món
per dir
mai més
ni guerra,
mai més
ni sempre,
aquí, i a tot
arreu.

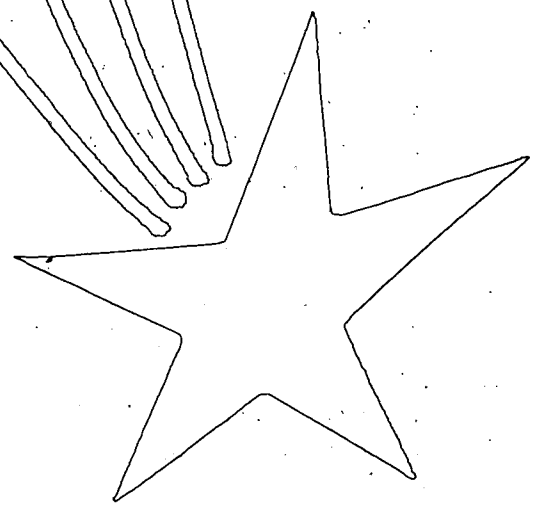
* Desembre *

Núm. 142 - Any 12

del 1975

* AGRAMUNT *

La visita al Cementiri

Dia 1 de novembre, festa de Tots els Sants, dia que quasi tothom fa la visita al cementiri perquè, francament, és allò que diuen d'una vegada a l'any, perquè qui més qui menys, hi té algun familiar. Jo també n'hi tinc i també m'agrada fer-hi una visita en tal dia, no solament pels familiars, sinó per tots els que són allí, amics i companys i per tots els que hi reposen en pau.

Primer que tot tinc de donar les gràcies a les autoritats d'Agramunt perquè ells han sabut transformar el Cementiri en un autèntic jardí. Mireu, jo em recordo que quan tenia uns vuit anys la meua pobra mare, que també allí descansa en pau, el dia de Tots els Sants em feia anar al Cementiri amb la processó de la tarda, i sempre em feia posar les sabates altes perquè hi havia molta herba i ens posavem els peus molt molls. I tenia tota la raó, perquè allò no era un Cementiri sinó que semblava un bosc.

També ara diré —i que ningú es prengui malament el que va, g a dir—, al contrari, que s'ho prengui tal como jo ho escric. El que de tot em va agradar més del Cementiri van ésser els dos panteons que hi ha. Tant de bo tots els poguéssim fer així, o sigui que tots disposéssim de mitjans econòmics suficients per poder-los construir. Però jo posat allí dintre valgu fer el pensament que si durant uns quinze anys, es fessin només dos panteons cada any, potser ens quedaríem sense Cementiri, i jo pregunto si això seria rendable o no, perquè ens podríem trobar que al cap d'uns anys hauríem de comprar un altre terreny per engrandir-lo altra volta. Això és una suposició que falgo jo.

També tinc de dir que aquest escrit el dedico de ple a tots els fills d'Agramunt que viuen fora del poble, perquè ells també hi tenen un dret a assabentar-se de tot el que passa al seu poble, tant en bé com si mai se'n fes alguna en mal.

Amadeu AMIGÓ I PLA

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens

Sub-director: Jaime Cufiàt Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Gulmerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

RECTIFICACIÓ

Al número anterior aparegué a la portada el mot **SEGARRENY** quan el nom correcte de la Masia era **SEGARRENC**.

El Pau del Missoia s'ha jubilat

La representació legal del municipi l'ostenta l'alcalde; però a nivell popular la vara de l'autoritat s'encarna moltes vegades en els agutzils. I quan l'agutzil s'ha fet un tip d'estrenar gorres de plat, es converteix en una institució en la vida local.

Una institució d'aquest tipus ho era fins fa poc el senyor Pau Ros Estany, el conegut i popular Pau del Missoia. Com ho foren al seu temps el Ramon de les Crides, el Grill i el Grallet, per citar solament els que ara em venen a la memòria. I com ho seran —ja ho són una mica— el Victorino i el Canosa, si Déu els conserva la vida i ells no es cansen de treballar per l'Ajuntament.

He dit fins fa poc perquè des del primer de gener de 1975 l'amic Pau del Missoia està jubilat. La seva desaparició de l'Ajuntament s'ha produït sense estridències, perquè les temporades passades a Lleida al costat del seu fill ens acostumaren a tots a la seva absència, independentment de la data de la jubilació.

En Pau va començar com a guarda urbà el dia 1 d'abril de 1950, essent alcalde el senyor Ramirez, i des de la mort del Ramon de les Crides, a l'any 1957, era Porter de Ca la Vila. Ha estat a les ordres de quatre alcaldes: Ramirez, Recasens, Mazón i Inglés; a tots els ha servit amb diligència i sense reserves, manat i servicial com és en Pau.

Vint-i-cinc anys a Ca la Vila han acumulat damunt d'en Pau una multitud de coneixements i d'experiències, i l'han convertit en una mena d'arxiu de la vida col·lectiva agramuntina contemporània. Fou també bastants anys agutzil del jutge i aquesta faceta de la seva activitat ha deixat alguna que altra nota macabra en la seva memòria, amb facècies relacionades amb presumptes suïcides, autòpsies i coses per l'estil.

En Pau del Missoia, paleta abans que agutzil i músic de tota la vida, ha fet quelcom més en la seva llarga existència —ha complert 73 anys— que endreçar Ca la Vila, fer pregons, orientar forasters, repartir paperam municipal, posar a rotlle a la canalla, arreglar comitives, etc., Com a músic el recordo tocant el clarinet, seriós i solemne, «amb les celles fins a mitja front i les pestanyes fins a mitja galta». El recordo també com a Director del Cor Parroquial, dedicat hores i hores als assajos i a la còpia i adaptació de partitures amb tenacitat i paciència de benedictí.

També SIO li deu un record i una afectuosa reconeixença. Durant bastants anys s'encarregà de la tramesa dels exemplars de la nostra revista als subscriptors forasters. Una tasca ignorada: però essencial per la bona marxa de la publicació. Una feina que realitzava amb interès, amb il·lusió, conscient de que enviava un bocinet d'Agramunt, d'aquest Agramunt que ell tant estima.

Actualment el Pau del Missoia torna a ser a Lleida i estic segur que aquest hivern, els dies que el temps i la salut li ho permetin, es farà un tip de donar tombs pels carrers cèntrics de la capital i pels voltants de l'estació d'autobusos, amb l'esperança de trobar un agramuntí que, per breus instants, li faci sentir el flaire de la seva enyorada vila. A reveure, Pau!

Lluís PONS I SERRA

Para buen servicio

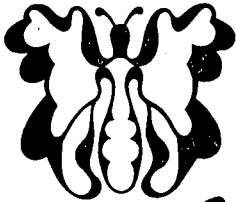
Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economia...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 **Monzón** (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crich)

ABÚS

És de destacar el gran nombre d'entitats o grups que aquest any han ofert participacions de la loteria de Nadal i números per al sorteig de cistelles o altres objectes. Si ja resulta bastant enutjós per a la gent haver de comprar tal quantitat de números o numerets, doncs quasi tothom és veu obligat a fer-ho ja que li són oferits per infants parents, veïns o coneguts, resulta francament molest que et vinguin a empaïtar a casa oferint-te numerets i postals. Creiem que això ja és abusar massa. Si hi ha entitats o grups que necessiten diners, hi ha altres mitjans, potser que necessiten més esforç, això sí, per aconseguir-los.

ASSEMBLEA

El dia 11 de novembre es celebrà l'assemblea general ordinària de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi d'Ensenyança General Bàsica Nostra Senyora del Socós. De la mateixa en sortí elegit el nou president, senyor Joan Novell i Balagueró.

TROBADA CULTURAL

El dia 16 es desplaçà a Bellpuig un grup d'agramuntins per assistir a la II Trobada de les Comarques lleidatanes. El tema tractat fou el de les recerques històriques.

LABORAL

La gran crisi en el sector de la construcció que pateix el nostre país no afecta a les empreses de casa nostra, doncs la feina, sortosament per a la nostra vila, no els ha minvat en cap moment.

MÚSICA

El nostre amic Casals ha deixat voluntàriament de dirigir la Coral Nova Tàrrega, cansat d'esforçar-s'hi estèrilment.

DEFINITIU

El dia 28 prengué possessió del càrrec de batlle el senyor Ricard Vicens i Borges, que fins ara l'havia ocupat amb caràcter accidental. El lector trobarà una àmplia crònica de l'acte a les pàgines centrals de la nostra revista.

CULTURAL

Com ja és tradicional des de fa uns anys, dues de les nostres entitats amb ja uns anys de continuïtat, han estat treballant durant aquests mesos de tardor per oferir-nos, les properes festes de Nadal, el resultat de tants dies d'assajos. Estem parlant del Grup Escènic i de la Coral d'Avui.

METEOROLOGIA

En el moment d'escriure aquestes notes, últims de novembre, la manca de pluges es deixa sentir. Els sembrats estant tot just nascuts, doncs la saó que hi havia al sembrar ha anat desapareixent per causa del vent i el bon temps d'aquesta tardor.

UNA ALTRA ASSEMBLEA

La Cooperativa de Vivendes «Verge dels Socós» va celebrar assemblea extraordinària el dia 29 de novembre, per tal de modificar els seus estatuts. A la vegada es va donar l'estat de comptes i es tractaren altres qüestions.

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7-2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

CHOCOLATES JOLONCH

Edificio "La Torre"

Carretera de Tárrega - AGRAMUNT

PARA INFORMES: En la obra, en horas laborables
o a los Teléfonos 53 06 25 (268) Sr. Barnola 32 03 98 (89) Sr. Serra

Celebre Navidad y Año Nuevo

*con un nuevo piso para Vd. y los suyos,
aprovechando nuestra:*

OPERACION NAVIDAD

Le ofrecemos:

UN LUJO A SU ALCANCE *en el*

EDIFICIO "LA TORRE"

Lona residencial de Agramunt

Pisos de 950.000 pesetas

a todo Sol

- *4 habitaciones*
- *Gran comedor estar*
- *Lujosa cocina*
- *Magnífico baño completo*
- *Baño aseo*
- *Calefacción, etc.*

Para culminar la magnífica acogida de Agramunt y Comarca al Edificio «La Torre» ofrecemos esta magnífica oportunidad, antes que los costes siempre crecientes, nos obliguen a modificar precios

Para pagar no se preocupe, venga y nos entenderemos. De momento ya tiene Vd. un préstamo concedido de 500.000 ptas. a pagar en once años por la **Caja de Pensiones V. y A.** de Cataluña y Baleares, Sucursal de Agramunt, sin avaladores y sin problemas.

PUEDEN VERSE PRACTICAMENTE TERMINADOS

CHOCOLATES JOLONCH

Assemblea de pares

El dia 11 de novembre, a les 10 del vespre, va tenir lloc l'Assemblea General Ordinària de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi d'E. G. B. Nostra Senyora del Socós.

L'assistència fou molt nombrosa i tots els concurrents seguiren amb veritable interès la presentació dels diferents apartats de la reunió.

Després del discurs d'obertura que pronuncià el president de la Junta, en Joan Novell i Balagueró, foren llegides per la secretària, Anna Jou de Sanchís, l'acta de l'Assemblea anterior i la memòria de les activitats de l'Associació durant el curs 1974-75. A continuació el tresorer, en Ramon Creus Boncompte, presentà l'estat de comptes i el pressupost pel curs 1975-76.

La part que ocupà més temps de l'Assemblea fou la votació per tal d'elegir els quatre membres de la Junta que havien de substituir els cessants de la mateixa, puix per a posar en línia l'establert en els Estatuts es renovà la meitat de la Junta, cessant en la mateixa els senyors Ricard Vicens, Antoni Alcalà, Albert Cufià i Ferran Ros. Els nous membres elegits foren els senyors Joan Granados i Riera, Enric Serra i Sales, Francesc Ros i Josep Lluís Baró.

Després d'aquests canvis la Junta queda constituïda de la següent manera:

President:

Joan Novell i Balagueró

Secretària:

Anna Jou de Sanchís

Tresorer:

Ramon Creus i Boncompte

Vocals:

Josep Martorell i Omedes

Joan Granados i Riera

Enric Serra i Sales

Francesc Ros i Vila, i

Josep Lluís Baró Hernández

A continuació el senyor director del col·legi, Innocenci Villegas Gil, assabentà als assistents de la marxa del curs passat i sobre projectes pel curs actual, tocant diferents punts que foren molt interessants per a tots els assistents.

Després d'algunes preguntes i suggeriments es donà per finalitzada la reunió.

Cal fer constar que és molt interessant l'existència de les Associacions de Pares d'Alumnes, mitjançant les quals és possible col·laborar més conjuntament amb els professors per a la millor educació dels alumnes i també per poder veure i donar solució a problemes dels col·legis que d'altra manera passen desapercebuts. Si més no, el contacte que s'estableix entre professors i pares per mitjà de les reunions i assemblees ja és quelcom molt positiu, puix suavitza un respecte mal entès que moltes vegades existeix entre pares i professors, aconseguint d'aquesta manera que hi hagi més relació entre els mateixos, cosa molt interessant per a tots.

R. C.

Franco ha mort. Visca el Rei!

Agramunt va seguir amb interès i assiduitat totes les incidències de la malaltia i mort del Generalíssim Franco i els posteriors esdeveniments de la proclamació del Rei Joan Carles I.

El dol oficial decretat amb motiu de la mort de Franco es manifestà entre nosaltres, principalment, amb les banderes a mitja asta i crepons negres, als centres oficials de la vila. També en algun balcó de cases particulars hi aparegueren banderes endolades; però fou una aparició fugissera que no tingué continuïtat ni imitadors.

El dissabte, dia 22, a les cinc de la tarda, es celebrà un funeral en sufragi de l'ànima de Franco, amb el temple parroquial ple de gent de tota edat i condició; com en les grans solemnitats. Les autoritats i representacions de la vila hi assistiren corporativament. El nostre senyor rector, mossèn Francesc Sabaté, va celebrar la missa i va predicar l'homilia, una homilia adequada a les circumstàncies, en la qual va posar de relleu les qualitats i el sentit cristià del cap d'Estat difunt.

Durant aquests dies hi hagué a Ca la Vila, a la disposició del públic, un plec de papers on tothom que ho desitjava podia estampar la firma, manifestant d'aquesta manera el seu condol per la mort del Generalíssim. De font oficial se'ns indica que hi van firmar 662 agramuntins.

Pràcticament la totalitat dels agramuntins contemplaren la televisió durant les retransmissions d'aquests dies. Eren fets importants i a la seva transcendència intrínseca s'hi afegia la circumstància que actes com aquests solament es poden veure una vegada a la vida.

No volem cloure aquesta ressenya sense deixar constància de l'excel·lent impressió que va produir a tothom el Rei Joan Carles I i el seu missatge al país.

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA

Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)

1.º 1.ª - parte trasera

Teléfono 39 00 86

AGRAMUNT (Lérida)

got.
per Josep Ferrer

BON I MILLOR NADAL, I NOSALTRES MILLORS, TAMBÉ, CADA ANY

Per a que tots els catalanoparnts estimem la nostra llengua, no molt, ni massa; només com cal. I els qui no són catalans, ens la respectin com nosaltres la seva.

I el nen Jesús neix com cada any.
I cada any passa el mateix.
I l'anem a adorar.
I fem el pessebre.
I ens recordem dels pobres.
I donem gràcies per no ser-ho
I donem gràcies per tenir salut.
I si un no en té, ho sentim molt.
I ens sentim generosos
I mengem del més bo i millor.
I som més feliços que mai.
I plorem d'alegria.
I de la missa no en sabem la meitat.
No de la del gall, de l'altra.
Potser algú la sap, en part,
però ningú en diu res.
Potser no ens convé ¿a ningú? recordar-la
qui diu la missa diu la veritat.
Avui tot és alegria, pau i felicitat.
Això diem i no ho creiem,
no podem creure-ho.
El que deuria ser,
sabem que no sempre és
Ens enganyem,
i volem creure que no,
que així és:
Que tot és Pau, Alegria, i felicitat.
Perquè jo, tu, i aquell,
hi estem, ens hi trobem,
en pau, alegria i felicitat,
creiem, ho volem creure,
que tothom com nosaltres viu,
en pau, alegria i felicitat.
I potser si que tothom viu,
en pau alegria i felicitat.
¿Però qui viu en autèntica,
PAU, ALEGRIA I FELICITAT?
qui en sap de viure així?
Malgrat tot, sincerament,
BON NADAL! i si pot ser,
millor encara.

HISTORIA A RETALLS

La conquesta als turcs de la ciutat de Buda —part integrant de l'actual Budapest— a l'any 1686, només la toquen de passada els llibres d'història que he tingut a l'abast; però degué ésser un fet important per la Cristiandat, almenys així ho fa suposar la nota que trobem al foli 67 d'un Llibre de Memorials que es conserva a l'Arxiu Parroquial. El transcrit íntegrament i diu així:

1687.—Nota de Buda.—Fem memoria com als 4 de Janer del any mil siscents vuitanta y set la Universitat de la pnt. Vila comensa a la nit a fer alimaries per tots los carrers y se canta completas solemnes i lo endema Diumenje se feu Offici Solemne ab Ntre. Sr. patent y predica y despres se feu professo general per tots los carrers hont assistiren tots los convents y a la nit aixi mateix alimaries se feu un encamisada molt lucida y lo endema dia de Reis se representà la comedia del Principe prodigioso les quals festes se feren a petició del Rei Ntre. Sr. (que Deu gde.) Carlos segon per la presa de la Plasa de Buda en Ungria per les Armas imperials, y lo endema dels Reis se feu un Aniversari general per los que moriren en dita presa lo Aniversari pague la Vila y los Officis fou la Comunitat a peticio del Ilm. Bisbe de Urgell.

El text no és massa explícit en quan als detalls de la festa i es limita a consignar els actes més importants. Ens imaginem fàcilment l'Ofici solemne amb el Santíssim exposat i un sermó de circumstàncies. També la processó general amb la concurrència dels nombrosos preveres beneficiats, dels frares de la Mercè, dels franciscans i de la pràctica totalitat dels agramuntins. Però no sabem els mitjans utilitzats per fer alimaries o il·luminacions pels carrers, i creix la nostra ignorància al topar amb l'encamisada, si bé al diccionari una accepció del mot és: "Cavalcada de gent en camisa blanca".

Particularment em crida l'atenció la comèdia del **Principe prodigioso**, amb tota seguretat la van representar a la Plaça perquè dubto que existissin a la vila locals aptes per tal espectacle. El cronista no indica els actors i a falta de notícies ningú ens priva de pensar que, aleshores, a Agramunt ja teníem un Grup Teatral d'aficionats.

Observi el lector que com en tota festa ben acabada també es recorden dels difunts, en aquest cas dels soldats que amb el sacrifici de la seva vida van fer possible la victòria que celebraven.

Comprovem també la perfecta harmonia de les autoritats civils i eclesiàstiques, que col·laboren conjuntament a la celebració de la festa. No seria res d'estrany que pel que fa referència a les alimaries, encamisada i comèdia, fos el poble, els mateixos veïns, els qui s'ho maneguessin.

De l'èxit de la festa, de la concurrència als actes programats, el cronista no en parla. Segurament eren coses que es donaven per suposades, la gent d'aquella època no tenien massa oportunitats per divertir-se i quan se'n presentava una, ni que fos per la conquesta d'una ciutat totalment desconeguda, calia aprofitar-ho. A més, pels agramuntins que van celebrar de cor aquella diada, el que importava de veritat era la victòria de les armes cristianes contra els turcs, enemics de la seva fe.

Recents encara el dies que Agramunt vibrava a l'uníson amb els altres pobles de la pàtria espanyola, amb motiu dels esdeveniments de darrers de novembre, m'ha semblat oportú retreure aquest text que ens dona idea de com celebraven aleshores, fa tres-cents anys, una festa nacional.

LLUIS

Ricard Vicens Borges,

El dia 28 de novembre, a la sala de sessions de Ca la Vila, va tenir lloc a dos quarts de set de la tarda la presa de possessió del senyor Ricard Vicens Borges com alcalde d'Agramunt i «jefe local del Movimiento». En representació del Governador Civil presidí la sessió i prengué el jurament el president de la Diputació Provincial, senyor Sangenís i Corrià. De les persones que l'acompanyaven fem menció del senyor Ramon Gabàs, subjefe provincial del «Movimiento», senyor Jesús Peleato, inspector provincial, senyor Josep Maria Vilà, diputat provincial pel partit de Balaguer i del delegat provincial de Cultura, senyor Josep Maria Trepad Padró.

Un retrat del Rei i un altre de Franco figuraven a la paret frontal de la sala i assistien a l'acte un grup de persones representatives del municipi.

Per començar el senyor Roig, secretari accidental, llegí en veu alta les disposicions governatives dels esmentats nomenaments i acte seguit es procedí a la cerimònia del jurament, segons la fórmula acostumada.

A continuació el nou alcalde es dirigí als presents amb un parlament breu, concís i encertat. En primer lloc va agrair la confiança en ell dipositada; es congratulà després de la presència en aquell acte de ex-alcaldes i ex-consellers, als quals també va agrair la labor que al seu temps havien realitzat en benefici del poble, labor que ell i el Consistori que presideix tenen ganes de continuar. Seguidament va manifes-

tar al senyor Sangenís la preocupació dels agramuntins pel futur traçat de l'autovia Lleida-Palamós i per la reparació de la carretera de Bellpuig que, passant per Almenara, ens uneix amb el Pla d'Urgell. Li encarregà també que trametés al senyor governador la seva incondicional adhesió i la de la Corporació Municipal.

El senyor President de la Diputació va parlar una mica més d'estona. Es referí primerament a les relacions familiars dels seus ascendents amb Agramunt. En resposta a les preguntes formulades pel senyor Alcalde va deixar entreveure que l'eix transversal de Catalunya passarà per Agramunt, sense manifestar-ho d'una manera explícita. En quant a la carretera d'Almenara va dir que ens hi havíem d'ajudar tots, perquè la Diputació no disposa de recursos suficients per atendre totes les seves obligacions en matèria vial. Prometé traslladar al Governador la mostra d'adhesió manifestada. Una referència emocionada a la figura de Franco i la recomanació al nou Alcalde de governar en íntim contacte amb els veïns, foren altres punts del discurs del senyor Sangenís.

El actes es desenrotllaren tots en castellà i foren subratllats amb aplaudiments la cerimònia del jurament i el final dels dos parlaments esmentats. Abans de cloure la sessió, que va durar uns vint minuts, es convidà als assistents a un refresc que tenien a punt al Restaurant Kipps.

D'esquerra a dreta: senyors Vilà, Vicens, Sangenís i Gabàs.

nou Alcalde de la Vila

Des del passat dia 28 de novembre la nostra vila compta amb un nou batlle, designació que ha recaigut en el senyor Ricard Vicens Borges, actual primer tinent d'alcalde i alcalde en funcions després del cessament del senyor Josep Maria Inglés i Mortés.

La nostra revista, portantveu de la vila, ha cregut convenient portar a les pàgines de SIÓ al nou alcalde perquè ens doni la seva primera impressió després del nomenament, i també perquè exposi a tot el veïnat la política que pensa portar a terme.

Com tots sabeu, també des d'ara ocupa el càrrec de director de la nostra revista. Hem anat al seu despatx de Ca la Vila i li hem exposat aquesta intenció nostra; des del primer moment el senyor Vicens s'ha prestat a contestar les preguntes que a continuació relatem:

—Senyor alcalde, què representa per a vostè aquesta designació?

—Per a mi no deixa de ser un honor aquesta designació, tenint en compte la importància que té Agramunt.

—Com definiria el càrrec que ocupa, ja des d'ara?

—L'home que ocupa aquest càrrec té la màxima responsabilitat pública local, i ha de saber el què volen els veïns, el què senten, i ha de fer les coses democràticament, donant la responsabilitat necessària a tots els que siguin capaços de complir-la.

—Quina política pensa seguir: obert, tancat, comunitatiu, etc., envers al convilatà?

—Oberta, com és la meua manera de ser.

—Quins projectes hi ha de futur?

—De projectes n'hi ha molts; però de moment és millor deixar de banda aquest tema.

—En quan a l'eix transversal a Catalunya, tan comentat aquests dies als mitjans de difusió nacional, cara a nosaltres, què ens pot dir?

—Passarà per Agramunt, segons paraules de l'il·lustríssim senyor president de la Diputació, senyor Sanguinés.

—El pla d'urbanisme, un altre projecte important. Què ens pot avançar?

—S'està gestionant.

—Si el creixement en quant a vivendes és força notable. Com es compagina si no ve nova indústria? Hi ha passos fets en aquest sentit?

—S'està fent gestions per algunes indústries; però hem de tenir present que fins ara l'ambient no era òptim per a l'expansió de les mateixes.

—En el terreny de l'ensenyament, creu vostè, que ja estem saturats o necessitem més ampliació?

—Estem bastant bé, però arribarà un moment que caldrà pensar en l'ampliació. L'interessant seria que es pogués arribar a tenir el nombre d'alumnes suficient perquè a Agramunt s'hi pogués establir un Institut propi. Això seria donar un gran pas endavant i, a la vegada, aleshores les despeses anirien a càrrec del Ministeri d'Educació i Ciència, enlloc d'haver de pagar les arques municipals.

—Un encert, segons «vox populi», ha estat la senyalització dels carrers. Com ho veu des del lloc que ocupa?

—Des del meu punt de vista ho veig com un encert, ja que de moment no es podia fer res més. Veurem el que es podrà fer més endavant.

—Un altre problema és la manca de aigua potable quan queda tancat el canal. Quines mesures es prenen per tal de solventar-lo?

—Segons els tècnics responsables existeix aigua suficient. Les deficiències en el subministre observades en la tanca anterior foren ocasionades per una esquerda del nou revestiment del Canal, per on s'escorria l'aigua emmagatzemada.

—Com veu i pensa, davant de qualsevol activitat cultural, com pot ésser la nostra revista o d'altres activitats de la vila? Tindrà el seu ajut i suport?

—Totes les activitats culturals no solament s'han d'ajudar, sinó que hi ha l'obligació de fer-ho, en la mesura de les possibilitats de l'Ajuntament.

—En el camp esportiu, no fóra possible la construcció d'un poli-deportiu, piscina, etc., com ja tenen altres poblacions de la província?

—Com aficionat que sóc a tot esport això m'entusiasmaria molt; però hem de tenir en compte que a Agramunt encara hi falten coses més necessàries.

—Ja, per acabar, podria dir unes paraules de salutació als seus convilatans?

—Com valg dir el dia de la meua presa de possessió, agraeixo a tots els ex-alcaldes i ex-consellers la labor que ells realitzaren i a tots els convilatans la confiança que en mi han dipositat. El meu desig, per tant, és correspondre de la mateixa manera.

La nostra revista dona les gràcies al senyor Ricard Vicens per haver-nos concedit aquesta entrevista, que són les primeres declaracions després de prendre possessió de l'Alcaldia. Per la nostra part desitgem al senyor Vicens un futur prometedor i tota mena d'encerts en el seu nou càrrec, perquè així tots hi sortirem guanyant.

Agramuntins al Mont Blanc

(continuació)

L'endemà, a les 2 de la matinada, hom ja comença a espavilar-se. El moviment que hi ha de gent i de motxilles es subjugador. Per no sortir en dejú, esmorzem una mica. Un cop enllestits, ens calcem els crampons i ens encordem, i piolet en mà comencem la marxa, abans, però, hem donat una ullada a la motxilla d'atac, no fós cas de que ens deixéssim alguna cosa.

Són les 3 i mitja. El cel està ras, completament estelat, això ens indica de que almenys el dia naixerà amb bon temps. La temperatura es baixa però no excessiva, i per tant l'estat de la neu diríem que està al «punt». Gairebé fa Lluna plena, i que amb la blancor de la neu fa que la visibilitat sigui bastant bona, no obstant, encenem els «frontals».

La sortida del refugi és una mica dura, ja que s'ha de guanyar una sobtat desnivell fins a aconseguir la carena. Una vegada guanyada, veiem al fons de la vall i a més de 2.000 metres sota nostre, les llums de Chamonix. Davant nostre, i algunes bastant adelantades diferents cordades que van pujant, i que amb les traces que deixen en la neu, ens marquen perfectament la direcció a seguir. Els veiem només per la claror de llurs llanternes, fent una fila sinuosa, sense competicions, amb ordre. Entreveiem també, la silueta negra i punxeguda de l'agulla «Du Midí», i que sembla trata d'un conte de fades. L'espectacle, encara que insòlit no deixa d'ésser bell.

Segons el mapa, ja estem per damunt dels 4.000 mts. El dia comença a aclarir-se i molt aviat ens tocarà el Sol. Amb una marxa lenta però seguida, al cap d'una bona estona aconseguim dalt d'un «plató», la cota 4.300. El Sol radiant i la neu, ens obliga a posar-nos les ulleres fosques. El cel, d'un blau intens, està completament desembromat; l'atmosfera és neta; ...això va bé! Avistem ja el refugi-bivac «Vallot», però abans d'arribar-hi tindrem que fer un sífo i baixar al coll «du Dôme», això ens fa la gitza.

Arribem al refugi-bivac «Vallot» a les 6 i mitja, arribar-hi suposa per a nosaltres un alleujament i un considerable esforç. Aquest petit refugi, situat a 4.362 mts., es més aviat per cas d'emergència. No són pocs els muntanyencs que tenen de desistir en aquest lloc, de llur intent d'assolir el Mont Blanc, bé sigui per cansanci, o per un acusat mal de muntanya (en altituds més importants, àdhuc poden produir-se al·lucinacions), o també per un inesperat canvi metereològic.

La meua esposa no és troba gaire fina. A l'igual que molts, acusa l'alçada. Amb molta pena, seva i nostra, prefereix quedar-se i esperar-nos abans que continuar i cercar segures complicacions o, sèries conseqüències. Després de descansar i menjar quelcom, en Batet i jo, prosseguim l'ascensió.

Els desnivells, cada vegada més drets, ens obliguen a fer les petites parades de repòs amb més freqüència. Al parar, notem i sentim el bategar del cor; uns batecs forts, ràpids i enèrgics. Per un moment ens imaginem el bombeig de la sang, i el meu company no se li acut altra cosa i diu: almenys podem estar segurs de que no morirem d'un infart del miocardi!

Degut als empinats repetjions, són moltes les vegades en que el crampons només es claven que per les puntes del davant. El zig-zag, es gairebé obligat.

Per fi ja veiem el cim. Ens hi separa només, una estreta cresta d'un centenar de metres de llargada, la qual no té pas dos pams d'ampla. Justament hi caben les botes. A ambdós costats l'esbalç es de pronòstic reservat. Abans d'entrar en aquest tram final, tenim d'esperar que baixi una cordada que ja ha començat el retorn, doncs degut a la manca d'espai, fóra sumament perillós creuar-se en mig de l'esmentada cresta. El temps segueix éssent esplèndid i no fa gens de vent; això ens ajudarà a passar amb més tranquil·litat. Amb la mirada fixa en

l'estret pas, sense mirar en altre lloc, i tenint cura de que els crampons es clavin bé, el meu company i jo, i amb l'ajuda de Déu (es té de dir tot), arribem al cim del Mont Blanc, el sostre d'Europa, 4.807 mts. Són les 9 i mitja del matí.

En Batet i jo, ens felicitem mútuament; el nostre esforç certament ha valgut la pena. Valgui dir-ho, que els dos estem impressionats, emocionats. El primer record, és per a la meua esposa que, contràriament al que desitjàvem, s'ha vist obligada a quedar-se al refugi-bivac «Vallot».

Em veig incapaç de puguer descriure tot allò que en aquells moments sentia, em quedaria tremendament curt. Els pensaments i els sentiments, em bullen a la vegada. Quina llàstima no tenir el do de la prosa!

Chamonix, allà al fons, sembla talment un poble de pessebre. L'agulla «du Midí», tan esvelta i magnífica que es veu des de la vall, ara la veiem empetitida, gairebé insignificant. Al lluny, creiem endevinar les siluetes del «Mont Rosa», del «Cervino» o «Matterhorn», etc., etc., i una infinitat de cims, punxeguts i no, que surten per damunt dels núvols..., realment que és un espectacle imponent i meravellós.

Encara que físicament no estem pas esgotats, ens trobem una mica «espessos». El cap ens fa bastant de mal, ens punxa; però això no ens capfica gens, car sabem de sobres que aquest malestar es passatger i està produït per l'altitud en que estem.

El meu company i jo, no tenim espera i ens disposem a prendre el testimoni gràfic que el moment requereix. Després, trec de la motxilla un banderí d'Agramunt, i fen un sot amb el piolet el colgo de neu, doncs no hi havia cap lloc per deixar-lo.

Tal volta ja ens hem gaudit de l'estada dalt del cim, fem una última mirada a l'entorn nostre com si fos un comiat, i ens disposem pel retorn.

Si fadigosa ha estat la pujada, la baixada no és pas un passeig, àdhuc hi ha llocs en que tenim que augmentar les precaucions. Quan arribem al refugi Vallot, la meua esposa que ens estava esperant, ens diu que hi han hagut d'altres components de cordades, que, indispostos, s'han tingut de quedar en aquest refugi-bivac. No ens estranya gens. Novament encordats els tres, prosseguim el descens i ja fins al refugi «Goûter», en el que hi arribem sense cap dificultat a les 2 i quart de la tarda. Gairebé 11 hores i una il·lusió realitzada, aconseguida amb el nostre i tenaç esforç. Potser es per això, que hi donem en aquest fet, més importància de la que realment té, però el cas, és que estic segur que cap dels tres mai oblidarem aquest dia.

Pere RIBÓ i BONET—U. E. C.—Barna.

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

De Ple a Ple

Amb l'absència justificada de dos consellers i una sola persona entre el públic, el dia 1 de desembre el nostre Ajuntament va celebrar el Ple corresponent al mes anterior.

Eren tres els assumptes que figuraven a l'ordre del dia i cap d'ells era susceptible de discussió. En primer lloc s'assabentà al Consistori que el Canal d'Urgell apujava les tarifes a partir de l'any vinent, per tant, el 1976 l'Ajuntament haurà de pagar al Canal d'Urgell per l'aigua que consumim els agramuntins una quantitat superior a les 43.000 pessetes.

Després es canviaren impressions sobre les subvencions que l'Ajuntament cobrarà algun dia, quan s'hagin realitzat tots els tràmits, amb càrrec al Pla de Cooperació Provincial. En total, més de 600.000 pessetes.

També es llegí un comunicat de Lleida on s'explica la situació actual del projecte de construcció de les famoses 32 vivendes de l'«Obra Sindical del Hogar». Resulta que el grup d'Agramunt ja té el pressupost concedit; però falta que s'assignin els recursos pels grups d'altres pobles per poder posar l'obra a la subhasta, ja que la volen efectuar d'una sola vegada per tota la província.

Finalment és llegí un decret de l'Alcaldia nomenant tinents d'alcalde i per aquest ordre, als senyors Jaume Bonet i Boix i Jaume Jovell i Marsà.

Entre comentaris i suggeriments de menor importància s'acabà el ple municipal i no hi hagué col·loqui perquè l'únic assistent, l'autor d'aquestes ratlles, no tenia res a dir ni a preguntar. Comptat i debatut tot s'enlestí en poc més de mitja hora.

XIC

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en genera

Gestoría
FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE NOVIEMBRE

MATRIMONIOS:

José Querol Oranies con
M.ª Carmen Sans Miralles dia 15

DEFUNCIONES:

Nieves Balasch Carulla 66 años dia 1
Francisco Balastegui Rubio 44 años
dia 8
Ramón Marsá Barril 62 años dia 18
Dolores Solé Pinós 62 años dia 23
Tomás Viladevaít Tarrós 66 años
dia 30

LLUVIA CAIDA EN EL MES
DE NOVIEMBRE

Dia 24	2'3 litros m. ²
» 29	1'2
Total	3'5 litros m. ²

El Observador: DIOSDADO PONT

De cinema

per Josep Farrerri

Durant aquest mes s'han fet algunes pel·lícules que cal destacar, en especial la sempre jove «La quimera de l'or» (La quimera del oro), de Charlie Chaplin i el «French connection 2», de John Frankenheimer. Per causes que no cal exposar, hom no va poder veure aquestes pel·lícules degut a que estava a fora.

Sols he vist aquest mes, ací a Agramunt, Fins que el divorci ens separi» (Hasta que el divorcio nos separe), de la qual n'és argumentador, guionista i director, Marcello Fondato, i «La casa número 11». La primera pel·lícula de les esmentades és italiana, i forma part d'una manera de plantejar-se el cinema, que pel què es veu, no és característic d'un sol director, sinó que forma part d'un equip, com si fos una mena d'escola o corrent. Com a opinant d'aquest cinema, vull manifestar que, malgrat no ser del millor cine, no ser del que més em plau, el considero completament i totalment vàlid. Resulta que aquests autors intenten d'agradar, plaure al màxim d'espectadors, procuren fer un producte a gust de tothom; a fe que ho aconsegueixen.

El més important és, que ho fan sense recórrer a coses d'un efecte segur i gratuït, sense enganyar mai al públic i, sobretot, sense desmerèixer en res a autors compromesos en el que fa respecte a la temàtica del film, així com tampoc en el saber fer dintre del mitjà, és a dir, que la pel·lícula resulta totalment cinematogràfica, hi ha, aquesta harmonia i fusió precisa que cal que hi hagi entre tots els elements components d'un film, que no veiem tant com voldríem, i aquí sí, repeteixo, hi veiem.

Ara recordo dues pel·lícules que són mostra com la que ens ocupa, d'aquest tipus de cinema, «Mimi metalúrgic», de Vertmüller, i «Aventures i desventures d'un italià emigrat» (Aventuras y desventuras de un italiano emigrado), de Brus-

sati. Naturalment he citat dues pel·lícules tan bones com «Fins que el divorci ens separi», les tres en aquest moviment del cinema italià renovador, completament apartat del cinema que puguin fer els ja clàssics, encara que en actiu —Rosellini, Visconti, Fellini, etc.— No cal dir, tampoc, que dintre d'aquesta modalitat n'hi ha, que no tenen la qualitat de les tres pel·lícules esmentades, i aquí no cal citar noms però de segur que en trobaríem molts.

«Fins que el divorci ens separi»: El tema d'aquesta pel·lícula ens interessa, perquè és cosa que si no la vivim directament i del tot, en part estem en algunes de les situacions en que es troben els seus protagonistes, o sinó, tots coneixem, sabem, que n'estem envoltats d'éssers amb aquesta problemàtica, i que tots en som més o menys víctimes a més o menys escala. Tothom surt del cinema, en aquestes pel·lícules, satisfet, sense ser, aquest, gens evasiu sinó tot el contrari: potser sí que té raó sempre aquell home que viu al marge d'intel·lectualismes transcendents, perquè viu sempre més la realitat que l'envolta, sense fantasies ni refinaments esteticistes, molt bonics, però inútils, superficials i desorientadors quasi sempre.

«La casa número 11», de Aram Avakiam, és també una pel·lícula molt intel·ligent, però s'ha de constatar que una excessiva lentitud la fa molt pesada, se'n ressenteix, i l'espectador no és gens d'estrany que perdi l'interès de la trama; el director, o no sabem ben bé qui, l'ha fallada. Aquest ritme, aquesta lentitud, sols se'l poden permetre genis com Bergman, Visconti i algun altre.

És una llàstima, perquè s'ha de reconèixer, que tota la seqüència del robatori era veritablement interessant.

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

LLENGUATGE

UNA FRASE I DOTZE MOTS

Sovint sentim dir, particularment entre la gent jove:

Tinc que fer molta feina. (És incorrecta).

He de fer molta feina. (És correcta) —o bé també—

Haig de fer...

MOTS INCORRECTES

MOTS CORRECTES

Abandono	Deixadesa, abandó
Boato	Pompa
Coixera	Coixesa
Desatino	Disbarat
Empleo	Càrrec, col.locació
Farol	Fanal
Ganància	Guany
Huelga	Vaga
Infidel	Infidel
Jabalí	Porc senglar, senglar
Lago	Llac
Lletrero	Rètol

Aquests mots, i naturalment molts d'altres, encara que de cop i volta no podem pretendre d'emprar-los usualment i correctament, sí que hem de procurar escriure'ls bé. La principal tasca de tornar les paraules al seu lloc correspondrà a l'escola. Els mestres, sacerdots, conferenciants, artistes, escriptors... que tenen l'ocasió de dirigir-se al públic, creiem que han de fer per manera d'usar-los amb tota correcció.

Parlant d'escola: Hem vist, recentment, les disposicions oficials referents a l'ensenyament i respecte de les Hengües vernacles peninsulars. Arreu del Principat, molts ajuntaments s'han encarregat de dur la llei a terme.

Al mes de setembre, a les planes centrals de SIÓ, hi ha una enquesta amb el resultat del llampanat títol «Agramunt diu sí al català a l'escola». És de creure que el nostre jove i dinàmic Ajuntament farà els possibles perquè això sigui una realitat; el contrari seria molt mal senyal.

P. M. G.

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Si compareu,
elegireu
Viladós

Chocolata **Viladós**

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

CHOCOLATES JOLONCH

BONES FESTES!

Nadalenques festes, sigueu
benvingudes, ja que
us estàvem esperant.
Volem omplir el cor,
d'aquesta pau, d'aquesta
intensitat i dolcesa que porteu.
Jo voldria que Nadal fos tot
l'any, doncs així agramuntins,
sentirfeu la felicitat tot l'any.
Quina joia és la diada
de Nadal! aquest infantó, va
venir aquesta nit, per a portar-nos
esperança, pau i amor.
El seu missatge no era sols
per les festes Nadalenques,
l'esperança, la pau i l'amor,
eren per tot l'any.
Doncs, no ens adormim, no som
un objecte de regal, som humans
i estem aquí per alguna cosa.
Al caixó del record han de quedar
les enveges, les falsedats,
també els egoismes.
Aquestes coses fan veure fosc
el futur, i no deixen raonar
gaire bé a l'ésser humà.
Conscients d'això, a partir d'aquest
Nadal, omplirem les nostres
vides de coses, molt formoses.
Així, al donar dia a dia, una
mica de felicitat i d'amor
generós a la gent, serà donar
una mica de nosaltres matelxos.
L'arc Iris de l'esperança
veurem molt aviat, i davant
dels nostres ulls, brillarà
un futur formós.
Bon Nadal agramuntins!
us desitja una emigrant,
que la pau sigui amb vosaltres,
l'enyorança sols per a mi.

Carme RAICHS

NAVIDADES

Son días de recuerdo
que profundizan en el alma,
son palabras que crecen
cuando son pronunciadas.
La Navidad ha llegado,
ha vuelto a llamar en la casa.
¿Quién no ha pasado nunca por la calle
[solitaria?
¿Quién no ha visto relucir las ventanas,
y oído cómo ríen las gentes en sus ca-
[sas?
Los cristales empañados se resisten a la
[mirada,
pero las luces del árbol brillan en cada
[casa
El frío cala la ropa,
en los jardines reluce la escarcha
parece que este abeto
es gloria, felicidad y entraña.
¿Quién no lo ha mirado nunca con ale-
[gría en el alma?
¿Quién al pasar frente a sus estrellas
y sus luces derramadas,
no ha sentido en el calor de su cuerpo
una pequeña llamada?
Parece perderse en el cielo
una estrella solitaria,
pero dime caminante,
tú que has visto las ventanas,
y has recorrido la calle solitaria,
tú que has mirado las luces del abeto
como estrellas encendidas en el alma,
¿Quién puede arrancar de tu pecho
la felicidad que te ensalza?
Al llegar a la puerta de tu casa,
al escuchar cómo tocan tus hijos la gui-
[tarra,

sientes la alegría en tus entrañas,
sientes vivir de nuevo las palabras.
Miras el árbol
y el pesebre que lo acompaña
parece que el Niño te mira,
parece que en este pesebre de paja
la pequeña figurilla tu mirada llama.
De pronto se dibuja en tu rostro una
[sonrisa
y en tu boca una palabra.
Tu pensamiento rebajado,
tu orgullo y condición humana,
escuchan en el interior gritando empa-
[ñada
una voz que les llama.
¿Quién como tú no ha sentido?
¿Quién ha nublado su mirada?
¿Quién no ha escuchado viva y ardiente
la llamada que en su pensamiento aguar-
[da?
No es un día de fiesta,
ni el banquete que lo acompaña,
es la Navidad viva y serena
que llama en tu alma.

Dolores CREUS

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

FUTBOL - Campionat Provincial d'Aficionals

Ja a ple campionat, podem dir que la marxa del nostre equip es manté equilibrada, guanyant a casa amplament i perdent a fora de vertadera desgràcia o, més ben dit, que la sort no ens acompanya. Els resultats aconseguits pel nostre equip són els següents:

(Continuació:)

2 de novembre

C. F. AGRAMUNT, 2 — C. F. Pardinyas, 2

9 de novembre

C. F. AGRAMUNT, 6 — C. F. Soses, 2

16 de novembre

C. F. Sudanell, 0 — C. F. AGRAMUNT, 1

23 de novembre (segona volta)

C. F. Alguaire, 1 — C. F. AGRAMUNT, 0

C. F. AGRAMUNT, 6

C. F. SOSES, 2

(Comentari):

Aquest partit era esperat amb interès degut a que l'equip visitant portava una excel·lent campanya dins el campionat. L'equip local reconeguent la seva vàlua, pren les precaucions necessàries i així poc a poc, apoderant-se del mig camp, es passa a una fase de domini absolut que es manté durant la primera part.

En la segona part, és l'equip visitant qui passa a dominar, en alguns moments, despertant del seu conformisme inicial i més aviat veient la marxa del marcador, car la primera part era de 3 a 0 a favor de l'equip local.

GOLS

Primera part. — 1—0: minut 14. En una avançada de Suárez, aquest centra sobre l'àrea i Solé, que seguia la jugada, empalma a les xarxes.

2—0. Minut 23. — Una falta tirada per Pampalona, des de la banda la remata Andrés, de cap, a gol.

3—0. Minut 30. — Una altra falta tirada per Pastor, és Andrés, per segona vegada, que de cap, marca, després d'una sèrie de rebots dintre l'àrea. Amb aquest resultat finalitzà la primera part.

Segona part. — 3—1. Minut 8. — Com he dit abans, l'equip visitant, no es dóna per vençut i asserenant el seu joc porta amb més ansietat el perill al portal local, motiu pel qual Cirici marca el primer gol al llençar una falta prop de l'àrea.

4—1. Minut 16. — Penal a Caballer quan s'escapava, sol, directe a porta. Pampalona s'encarrega d'executar-lo i marca.

5—1. Minut 20. — A centre de Sánchez és Pampalona, qui d'un gran xut, torna a marcar.

6—1. Minut 30. — És l'extrem Andrés qui centra sobre l'àrea i Solé empalma a la xarxa.

6—2. Minut 35. — En una falta similar a la del primer gol, Cirici aconsegueix el segon i definitiu resultat.

ARBITRE

El col·legiat, senyor Clarassó, en termes generals, bé. A les seves ordres els equips formaren així:

C. F. Soses. — Palau; Leandro, Casino, Tigo II; Miguel, Tigo I; Casals, Cirici, Roman, Quimet i Roberto.

(Flix substitueix a Quimet i aquest, a la vegada, es substituït per en Rogelio).

C. F. AGRAMUNT. — Martí; Pla Puig, Armengol, Ribó; Pedró, Suárez; Andrés, Pastor, Solé, Pampalona i Caballer.

Eroles i Penella surten en substitució de Caballer i Pastor.

Jaume CUÑAT I MATA

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

EQUIP DEL C. F. AGRAMUNT

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Noviembre, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE DE SUPLEMENTO.

Visto el dictamen de Intervención y el informe favorable de la Comisión de Hacienda, se acuerda aprobar la propuesta de suplemento de crédito por medio de Transferencia cuyo importe se cifra en 596 600 pesetas, con exposición al público por el plazo reglamentario.

FALLECIMIENTO DE SU EXCELENCIA EL JEFE DEL ESTADO.

Expresar sentimiento por el fallecimiento de S. E. el Jefe del Estado y cursar telegramas de condolencia a la Casa Civil y Gobernador de la Provincia así como adhesión al Príncipe de España.

TOMA DE POSESION DEL SEÑOR ALCALDE.

Se procede al juramento de D. Ricardo Vicens Borges, como Alcalde - Presidente y Jefe Local del Movimiento de esta Villa que le toma el Ilmo. Sr. Presidente de la Excm. Diputación Provincial en representación del Excmo. Sr. Gobernador Civil.

SUBVENCIONES.

Aprobar certificaciones de obras municipales para cobro de subvenciones en concepto de Cooperación Provincial que ascienden a 450.000 Pts por el plan 1.974 y a 200.000 Pts. por el Plan 1.975.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Isidro Solá Colomer, obras menores en casa sita en Calle Sió, 41

A D. Pablo Añé Torres, cambio de las escaleras en su casa de la Calle Zapatería.

A D. Silvestre Ibars y esposa, para construcción en un solar situado en paraje «Clos» de una vivienda de 4 pisos de Renta Limitada Subvencionada.

A D. José M.ª Ball Casades, obras menores en casa Calle Zapatería.

A D. José M.ª Torres Sabé, reparación de un cubierto sito en Extramuros del Castillo.

A D. Javier Piulats Pujol, obras interiores en Calle Vilavella n.º 29.

A D. Javier Coll Sort, reparaciones en un cubierto sito en partida Lavaderos.

A D. Juan Codina Tallaví construcción paredes medianeras y conexión canaleras en casa Arrabal de Puigvert.

A D. Pedro Roig Mora, colocación de un letrero luminoso, en Avda. M. Jolonch, 51.

A D. Francisco Cases Escudé, para construcción vivienda de Renta Limitada Subvencionada en Urbanización Ntra. Sra. del Socós.

A D. José Marquilles Roca, colocación de una placa de vado permanente en C. Estudios Nuevos, 6.

TOMA DE AGUA POTABLE.

Se concede, previa instalación de contador a D. Marcellino Pampalona Peralba en partida «Clos».

CONEXION ALCANTARILLADO.

A D. Emilio Curiá Cortés, conexión de las aguas residuales a la red de Alcantarillado en C. Aspi.

RECLAMACION MULTA TRAFICO.

Aceptar escrito de descargo de D. Ramón Solá Paris y condonación de multa de Tráfico.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un valor de 423.978 pesetas.

Tintorería sañas

Desea a sus clientes y amigos felices Fiestas de Navidad y próspero Año Nuevo.

Y les ofrece sus servicios de superlimpieza en seco y teñidos de toda clase, incluso FIBRAS SINTETICAS

Sió, 29 AGRAMUNT